

A Pécsi Ítéltábla a dr. Farkas Gábor jogtanácsos által képviselt **I.rendű felperes neve** (I.rendű felperes címe) felperesnek - a dr. Szende Csaba ügyvéd által képviselt I. rendű **alperes neve (címe)** I. rendű és **II.rendű alperes neve** II. rendű alperes ellen jogalap nélküli igénybe vett társadalombiztosítási támogatás visszatérítése iránt indított perében a Pécsi Törvényszék 2012. szeptember 14. napján kelt, 14.P.21.005/2011/16. számú ítélete ellen az alperesek által 18., 24. és 27. sorszám alatt benyújtott fellebbezések folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a per fő tárgya tekintetében helybenhagyja, míg a perköltségre vonatkozó részében részben megváltoztatja akként, hogy:

- az I. rendű alperest a Magyar Állam javára terhelő illetékfizetési kötelezettség összegét felemeli 107.500 (egyszázhétezer-ötyszáz) forintra,
- az I. rendű alperest a felperes javára terhelő elsőfokú perköltség összegét 89.600 (nyolcvankilencezer-hatszáz) forintra leszállítja.

Kötelezi az I. rendű alperest, hogy fizessen meg a Magyar Állam javára a jelen ítélet kézbesítésétől számított 8 napon belül - leletezés terhe mellett - további 111.000 (egyszáztizenegyezer) forint fellebbezési illetéket bélyegben.

Kötelezi az I. rendű alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 44.800 (negyvennégyezer-nyolcszáz) forint másodfokú eljárásban felmerült perköltséget. Amennyiben az I. rendű alperes vagyona ezt a tartozást nem fedezi, annak megfizetéséért a II. rendű alperes korlátlan és egyetemleges felelősséggel tartozik.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az I. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 401.625 forintot, valamint 3.441.636 forint után 2009. május 11-től 2009. július 8-ig járó évi 19%, 6.119.280 forint után 2009. július 9-től 2009. augusztus 9-ig járó évi 17%,

8.048.018 forint után 2009. augusztus 10-től 2009. augusztus 24-ig járó évi 17%, 2009. augusztus 25-től 2009. szeptember 7-ig járó évi 16%,
8.140.756 forint után 2009. szeptember 8-tól 2009. szeptember 28-ig járó évi 16%, 2009. szeptember 29-től 2009. október 19-ig járó évi 15%, 2009. október 20-tól 2009. november 23-ig járó évi 14%, 2009. november 24-től 2009. december 7-ig járó évi 13%,
8.312.881 forint után 2009. december 8-tól 2009. december 21-ig járó évi 13%, 2009. december 22-től 2010. január 25-ig járó évi 12,50%, 2010. január 26-tól 2010. február 22-ig járó évi 12%, 2010. február 23-tól 2010. március 7-ig járó évi 11,50%,
8.624.731 forint után 2010. március 8-tól 2010. március 29-ig járó évi 11,50%, 2010. március 30-tól 2010. április 8-ig járó évi 11%,
8.682.106 forint után 2010. április 9-től 2010. április 26-ig járó évi 11%, 2010. április 27-től 2010. május 9-ig járó évi 10,50%,
8.739.481 forint után 2010. május 10-től 2010. augusztus 12-ig járó évi 10,50%,
2.333.909 forint után 2010. augusztus 13-tól 2010. szeptember 7-ig járó évi 10,50%,
2.098.350 forint után 2010. szeptember 8-tól 2010. november 10-ig járó évi 10,50%,
401.625 forint után 2010. november 11-től 2010. december 29-ig járó évi 10,50%, 2010. november 30-tól 2010. december 20-ig járó évi 11,50%, 2010. december 21-től 2011. január 24-ig járó évi 11,50%, 2011. január 25-től 2011. november 29-ig járó évi 12%, 2011. november 30-tól 2011. december 20-ig járó évi 13%, 2011. december 21-től 2012. augusztus 28-ig járó évi 14%, 2012. augusztus 29-től 2012. szeptember 14-ig járó évi 13,50%, 2012. szeptember 15-től a kifizetés napjáig járó, mindenkor i jegybanki alapkamatt kétszeresének megfelelő mértékű késedelmi kamatát, valamint 100.000 (egyszázezer) forint jogtanácsosi munkadíjat.

Az elsőfokú bíróság ítéletében úgy rendelkezett továbbá, hogy amennyiben az I. rendű alperes vagyona a fenti tartozást nem fedezi, annak megfizetéséért a II. rendű alperes korlátlan és egyetemleges felelősséggel tartozik.

Az elsőfokú bíróság kötelezte emellett az I. rendű alperest, hogy a Magyar Állam javára, az illetékes adóhatóság felhívására, a felhívásban megjelölt módon és számlára fizessen meg - kijavítás után - 24.100 forint le nem rótt elsőfokú eljárás i illetéket.

Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy a felperes jogelődje és az I. rendű alperes 2009. február 2. napján határozatlan időre szólóan szerződést kötött társadalombiztosítási támogatással rendelhető és kiszolgálható gyógyászati segédeszközök forgalmazására, javítására, kölcsönzésére és társadalombiztosítási támogatásának elszámolására, folyósítására. A szerződésben az I. rendű alperes cég azt vállalta, hogy gyógyászati segédeszközöket forgalmaz szabályosan kitöltött vények alapján, amelyek társadalombiztosítási támogatását a vények benyújtásával utólag számolja el a felperes jogelődjével. A szerződés 7. pontjában rögzítették a felek, hogy az elszámolás alapja és bizonylata a hatályos jogszabályoknak megfelelően kiállított és öt évig megőrzött vény, illetve megrendelőlap, amelyből ki kell tűnnie az elszámolt társadalombiztosítási támogatás összegének. Amennyiben a gyógyászati segédeszköz kihordási ideje öt évnél hosszabb, úgy megőrzési ideje a kihordási idővel azonos. A szerződés 8. pontjában megállapodtak abban, hogy a szolgáltató I. rendű alperes csak olyan vények alapján nyújthat be elszámolást, illetve tarthat igényt a társadalombiztosítási támogatás elszámolására, amelyeken a jogszabály által

meghatározott adatok vannak feltüntetve. A szerződés 14. pontja értelmében a szolgáltató az elszámolást köteles elektronikus adathordozón és ezzel egyidejűleg írásban, nyomtatott formában benyújtani. Az elszámolás összesítő és részletező elszámolásból áll. Az elszámolást havi egyszeri gyakorisággal nyújthatta az I. rendű alperes.

A felperes jogelődje - élve a szerződésben biztosított jogával - a 2009. február 1-től 2010. március 31-ig tartó időszakra vonatkozóan 4059 db, I. rendű alperes által befogadott vényt vizsgált meg. Az NyTH5-RB2-21/2010/24. számú, 2010. július 2-án készült jegyzőkönyvben megállapította, hogy 512 db vény nem felelt meg a jogszabályokban rögzített formai és tartalmi követelményeknek:

- 8 db vényről hiányzott az orvosi bélyegző lenyomata,
- 2 db régi típusú vényen hiányzott az átvevő aláírása,
- 9 db vényen hiányzott az orvos aláírása,
- 154 db vényen a gyógyászati segédeszköz felírásának dátuma és a beváltás dátuma között több, mint egy hónap telt el,
- 3 db vélynél a kiadott gyógyászati segédeszköz mennyisége eltért a vényre felírt mennyiségtől,
- 1 db vényen a feltüntetett kötszer mellett egy, a vényen nem szereplő kötszert is elszámoltak.

A fenti hibákat visszatérítést eredményező hibáknak minősítette, ezért 8.682.105 forint jogosulatlanul elszámolt támogatást a következő elszámolásnál korrekcióba kérte helyezni, és a jogalap nélkül elszámolt támogatás után fizetendő kamat összegét, 1.358.841,69 forintot 15 napon befizetni kért a számlájára.

Az I. rendű alperes az ellenőrzési jegyzőkönyvre írásban tett észrevételt 2010. július 15-én, és rögzítette, hogy a jegyzőkönyv megállapításaival nem ért egyet. 173 vény vonatkozásában a felelősségét részben elismerte, visszatérítési kötelezettségét azonban vitatta. A felperes jogelődje és az I. rendű alperes képviseletében a II. rendű alperes 2010. július 27-én egyeztetést tartott. Ezen az I. rendű alperes azt kérte, hogy 154 vény esetében a felírás dátuma és a beváltás dátuma között eltelt több, mint egy hónap ellenére a támogatás visszatérítésétől tekintsen el. Továbbá annak érdekében, hogy a kirótt szankciót meg tudja fizetni, kérte, hogy a támogatás elszámolására vonatkozó szerződést ne mondja fel a felperes jogelődje. 2010. augusztus 2-án kelt válaszlevélben a felperes jogelődje közölte, hogy a kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló jogszabály nem ad lehetőséget részére mérlegelésre, ezért változatlan összegben tartja fenn a követelését.

A 8.682.105 forint jogosulatlanul elszámolt támogatás összege „korrekcióba helyezéssel”, azaz az elszámolást lebonyolító számítógépes program útján utóbb kiegyenlítésre került. Az 1.358.841,69 forint késedelmi kamatot azonban az I. rendű alperes nem fizette meg.

Ezt követően a 2010. április 1-től 2010. augusztus 31-ig tartó időszakra is ellenőrzést végzett az I. rendű alperesnél a felperes jogelődje. A 2010. szeptember 30-án készült NyTH5-RB2-21/2010/46. számú jegyzőkönyvben rögzítette megállapításait. Eszerint az

I. rendű alperes által befogadott vények közül 432 db-on visszatérítést eredményező hibákat talált:

- 36 db vényen a gyógyászati segédeszköz felírásának a dátuma és a beváltás dátuma között több, mint egy hónap telt el,
- 2 db vény esetében nem a vényen szereplő gyógyászati segédeszközt adta ki a forgalmazó.

Ezért felhívta az I. rendű alperest, hogy 2.098.350 forint jogosulatlanul igénybe vett társadalombiztosítási támogatást, valamint annak 31.319 forint kamatát térítse vissza 15 napon belül. A 46. számú ellenőrzési jegyzőkönyv megállapításaival nem értett egyet az I. rendű alperes képviselője 2010. október 7-i nyilatkozata szerint, észrevételeket azonban nem terjesztett elő. A tőkeösszegeből 1.696.725 forint a számítógépes program segítségével „korrekcióba helyezéssel” megtérült. Nem fizetett meg azonban az I. r. alperes 401.625 forint tőkét, valamint 31.319 forint késedelmi kamatot.

A felperes jogelődje 2010. augusztus 9-én kelt levelével felmondta a felperes jogelődje és az I. rendű alperes között kötött szerződést 30 napos felmondási idővel. Ezután 2010. november 18-án kelt levelében felszólította az I. rendű alperest 1.358.841,69 forint kamat, 401.625 forint tőke és további 31.319 forint kamat megfizetésére, összesen 1.791.785,69 forint jogosulatlanul igénybe vett társadalombiztosítási támogatás és kamat megfizetésére 15 napon belül.

A felperes jogelődje a jelen per I. rendű alperesénél és a perben nem szereplő más gyógyászati segédeszköz-forgalmazó cégnél lefolytatott ellenőrzés adatai alapján 2010. június 7-én kelt levelében ismeretlen tettesek ellen feljelentést tett különösen nagy kárt okozó csalás bűntettének gyanúja miatt a Nemzeti Nyomozó Irodánál.

A felperes keresetében az I. rendű alperest és mögöttes felelősségére tekintettel - amennyiben a társasági vagyron a követelést nem fedezi - a II. rendű alperest a jogalap nélkül elszámolt társadalombiztosítási támogatás, illetőleg kamatainak visszafizetésére kérte kötelezni:

- 401.625 forint társadalombiztosítási támogatás és az utána az utalás dátumától (2010. augusztus 13.) a kifizetés napjáig járó - a jegybanki alapkamat változásainak figyelembevételével számított - a jegybanki alapkamat kétszeresének megfelelő mértékű kamatának,
- 1.639.350 forint társadalombiztosítási támogatás után az utalás dátumától (2010. augusztus 13.) a tőkekövetelés elszámolás során történt kiegyenlítésének napjáig (2010. november 11.) járó - a jegybanki alapkamat változásainak figyelembevételével számított - a jegybanki alapkamat kétszeresének megfelelő mértékű kamatának,
- 57.375 forint társadalombiztosítási támogatás után az utalás dátumától (2010. május 10.) a tőkekövetelés elszámolás során történt kiegyenlítésének napjáig (2010. november 11.) járó - a jegybanki alapkamat változásainak figyelembevételével számított - a jegybanki alapkamat kétszeresének megfelelő mértékű kamatának,
- 2.607.300 forint társadalombiztosítási támogatás után az utalás dátumától (2009. július 9.) a tőkekövetelés elszámolás során történt kiegyenlítésének napjáig (2010.

augusztus 13.) járó - a jegybanki alapkamat változásainak figyelembevételével számított - a jegybanki alapkamat kétszeresének megfelelő mértékű kamatának,
 - 1.761.075 forint társadalombiztosítási támogatás után az utalás dátumától (2009. augusztus 10.) a tőkekövetelés elszámolás során történt kiegyenlítésének napjáig (2010. augusztus 13.) járó - a jegybanki alapkamat változásainak figyelembevételével számított - a jegybanki alapkamat kétszeresének megfelelő mértékű kamatának,
 - 167.663 forint társadalombiztosítási támogatás után az utalás dátumától (2009. augusztus 10.) a tőkekövetelés elszámolás során történt kiegyenlítésének napjáig (2010. szeptember 8.) járó - a jegybanki alapkamat kétszeresének megfelelő mértékű kamatának,
 - 3.373.740 forint társadalombiztosítási támogatás után az utalás dátumától (2009. május 11.) a tőkekövetelés elszámolás során történt kiegyenlítésének napjáig (2010. augusztus 13.) járó - a jegybanki alapkamat változásainak figyelembevételével számított - a jegybanki alapkamat kétszeresének megfelelő mértékű kamatának,
 - 67.896 forint társadalombiztosítási támogatás után az utalás dátumától (2009. május 11.) a tőkekövetelés elszámolás során történt kiegyenlítésének napjáig (2010. szeptember 8.) járó - a jegybanki alapkamat változásainak figyelembevételével számított - a jegybanki alapkamat kétszeresének megfelelő mértékű kamatának,
 - 92.738 forint társadalombiztosítási támogatás után az utalás dátumától (2009. szeptember 8.) a tőkekövetelés elszámolás során történt kiegyenlítésének napjáig (2010. augusztus 13.) járó - a jegybanki alapkamat változásainak figyelembevételével számított - a jegybanki alapkamat kétszeresének megfelelő mértékű kamatának,
 - 172.125 forint társadalombiztosítási támogatás után az utalás dátumától (2009. december 8.) a tőkekövetelés elszámolás során történt kiegyenlítésének napjáig (2010. augusztus 13.) járó - a jegybanki alapkamat változásainak figyelembevételével számított - a jegybanki alapkamat kétszeresének megfelelő mértékű kamatának,
 - 57.375 forint társadalombiztosítási támogatás után az utalás dátumától (2010. április 9.) a tőkekövetelés elszámolás során történt kiegyenlítésének napjáig (2010. augusztus 13.) járó - a jegybanki alapkamat változásainak figyelembevételével számított - a jegybanki alapkamat kétszeresének megfelelő mértékű kamatának,
 - 70.344 forint társadalombiztosítási támogatás után az utalás dátumától (2009. június 9.) a tőkekövetelés elszámolás során történt kiegyenlítésének napjáig (2010. augusztus 13.) járó - a jegybanki alapkamat változásainak figyelembevételével számított - a jegybanki alapkamat kétszeresének megfelelő mértékű kamatának,
 - 311.850 forint társadalombiztosítási támogatás után az utalás dátumától (2010. március 8.) a tőkekövetelés elszámolás során történt kiegyenlítésének napjáig (2010. augusztus 13.) járó - a jegybanki alapkamat változásainak figyelembevételével számított - a jegybanki alapkamat kétszeresének megfelelő mértékű kamatának a megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság ítéletét a kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvény (a továbbiakban: Ebtv.) 30.§-ának (1) és (2) bekezdésére, 31.§-ának (1) bekezdésére, 36.§-ának (1), (2), (3), (4), (9) bekezdésére, 38.§-ának (1), (3) bekezdésére, valamint a gyógyászati segédeszközök társadalombiztosítási támogatásba történő befogadásáról, támogatással történő rendeléséről, forgalmazásáról, javításáról és kölcsönzéséről szóló 14/2007. (III.14.) EüM rendelet 13.§-ának (3) bekezdésére, 14.§-ának (7) és (8) bekezdésére, továbbá a járóbeteg-

ellátás keretében rendelt gyógyszerek, gyógyászati segédeszközök és gyógyfürdőellátások árához nyújtott támogatások elszámolásáról és folyósításáról szóló 134/1999. (VIII.30.) Korm. rendelet 1.§-ára, 2.§-ának (1) bekezdésére, emellett a gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény 108.§-ának (1) és (3) bekezdésére, valamint 97.§-ának (1) és (2) bekezdésére alapította.

Megállapította, hogy a felperes, illetve jogelődje szerződő félként jogosult volt a támogatásra vonatkozó egészségügyi szolgáltatások elszámolási rendjének, valódiságának, a folyósított pénzeszközök felhasználásának, pénzügyi szabályszerűségének, a dokumentáció vezetésére, a készletek, segédeszközök rendelkezésére, készletben tartására, kiszolgáltatására, nyilvántartására, valamint a támogatással történő rendelkezésre és nyújtásra vonatkozó előírások megtartásának, érvényesülésének ellenőrzésére. Mivel az I. rendű alperes a támogatás elszámolására vonatkozó szabályokat megszegte, az elszámolt támogatásnak a jegybanki alapkamat kétszeresével növelt összegét volt köteles visszatéríteni. Az I. rendű alperes összesen 10.780.455 forint társadalombiztosítási támogatást igényelt vissza a jogszabályi, illetőleg a finanszírozási szerződésben is rögzített kötelezettségeit megszegve. Megállapította, hogy a felperes okiratokkal igazolta a keresetét megalapozó tényeket, az I. rendű alperes pedig objektív szankcióként köteles a támogatási összeget visszatéríteni, önmagában a jogszabályi rendelkezéseknek meg nem felelő igénylésre tekintettel. A II. rendű alperes, mint az I. rendű alperes beltagja, mögöttes felelősséggel tartozik a társaság vagyonával nem fedezett tartozásokért.

Az elsőfokú ítélet ellen az I. és II. rendű alperes nyújtott be fellebbezést, az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset teljes elutasítását kérték. Pontosított fellebbezésükben arra hivatkoztak, hogy az ellenőrzés alá vont perbeli vényeken szereplő, sorozatgyártású gyógyászati segédeszközök kiszolgálási ideje nem egy, hanem három hónap, így ezen vények után az I. rendű alperesnek kiutalt összegek tekintetében a felperes általi sztornírozásra kötelezés jogtalan volt, ezért a késedelmi kamat követelése is indokolatlan.

Kifogásolták, hogy a II. rendű alperes személyes meghallgatására nem került sor, érdemi ellenkérelmét az elsőfokú eljárásban szóban előadni nem tudta, jogi képviselővel nem rendelkezett. Utalt arra, hogy további okirati bizonyítékok állnak rendelkezésére. A II. rendű alperes arra is hivatkozott, hogy a második ellenőrzési jegyzőkönyvre észrevételt nem volt módja tenni, mivel a felperes jogelődje által tett büntető feljelentés miatt előzetes letartóztatásban volt.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte, helyes indokainál fogva.

Az alperesek fellebbezése alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a tényállást túlnyomó részt helyesen állapította meg, abból lényegében helyes érdemi következtetést vont le, jogi indokai is helytállóak, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet a per fő tárgya tekintetében helybenhagyta a Pp.253.§-ának (2) bekezdése alapján.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének tényállását az alábbiakkal egészíti ki:

A felperes jogelődje, aki az I. rendű alperessel 2009. február 2. napján a perbeli jogvita alapjául szolgáló szerződést megkötötte, a **D.P.** volt.

A másodfokú eljárásban beszerzett cégbizonyítvány adatai szerint az I. rendű alperes cég 2001-ben alakult, kezdetektől beltagja volt a II. rendű alperes. A II. rendű alperes 2006-tól volt üzletvezetésre jogosult tag (vezető tisztségviselő), képviseleti módja önálló.

Az alperesek fellebbezésével összefüggésben a másodfokú bíróság az alábbiakat emeli ki:

Az alperesek fellebbezése a sorozatgyártású gyógyászati segédeszközök kiszolgálási idejére vonatkozott. E körben a másodfokú bíróság teljes mértékig osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját és értelmezését a vonatkozó jogszabályról. Az ellenőrzés 2009. február 1-je és 2010. március 31-e közötti időszakában a gyógyászati segédeszközök társadalombiztosítási támogatásba történő befogadásáról, támogatással történő rendeléséről, forgalmazásáról, javításáról és kölcsönzéséről szóló 14/2007. (III.14.) EüM rendelet 14.§-ának (7) bekezdése úgy rendelkezett, hogy a vény a kiállítástól számított egy hónapig, méltányossági kérelem alapján támogatott gyógyászati segédeszköz esetében az engedély jogerőre emelkedésétől számított egy hónapig váltható be. Ugyanezen jogszabályhely (8) bekezdése szerint a vény alapján akkor számolható el társadalombiztosítási támogatás, amennyiben *b)* kiállításának és az eszköz kiadásának dátuma között legfeljebb három hónap telt el sorozatgyártású és adaptív gyógyászati segédeszköz esetében. A 2010. április 1-től 2010. augusztus 31-ig terjedő következő ellenőrzési időszakban a hivatkozott rendelet szövegezése azonos volt.

Helyes értelmezés szerint a fent idézett rendelkezések azt jelentik, hogy a vényt a kiállítástól számított egy hónapon belül be kell váltani, de sorozatgyártású termék esetén a vény *kiállítása* és az eszköz *kiadása* között maximum három hónap telhet el.

Az alperesek tehát tévesen értelmezték a jogszabály szövegét, de ők sem vitatták, hogy a perben szereplő vények beváltásától több, mint egy hónap eltelt a kiállítástól számítva.

A jogi képviselő által benyújtott fellebbezés egyéb hivatkozásai az ügy érdemi eldöntése szempontjából jelentőséggel nem bírnak. Megjegyzi a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú bíróság azért nem hallgatta meg a szabályszerűen idézett II. rendű alperest, aki az I. rendű alperes képviselője is volt egyben, mert betegségére hivatkozva nem jelent meg. Betegségét utóbb háziorvosa nem erősítette meg, ezért igazolási kérelmét a P. Törvényszék 14.P.21.005/2011/22. számú végzésével elutasította.

A Pp.235.§-ának (1) bekezdésére tekintettel pedig a másodfokú eljárásban új tény, új bizonyíték előterjesztésére akkor van mód, ha az elsőfokú határozat meghozatalát követően jutott a fellebbező fél tudomására, és az reá kedvezőbb határozatot eredményezett volna. Az alperesek olyan új tényt, vagy új bizonyítékot nem jelöltek meg konkrétan, amely az elsőfokú ítélet meghozatala után jutott volna a tudomásukra, így homályos hivatkozásukat a másodfokú bíróság nem vehette figyelembe.

Észlelte a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú bíróság tévesen számolta a pertárgy értékét. A felperes keresetlevelében a 401.625 forint társadalombiztosítási támogatás, mint tőke és annak kamatai, valamint a jogosulatlanul felvett támogatások meg nem fizetett kamatainak megfizetését kérte. A kamatokat keresetlevelében nem tőkésítette, hanem a mellékletekre utalt. A másodfokú bíróság a felperes jogelődjének 2010. november 18. napján kelt és 1/F/14. alatt csatolt fizetési felszólítása alapján azt állapította meg, hogy a felperes 1.358.841,69 forint lejárt tőkésített kamatot, 401.625 forint tőkét és további 31.319 forint lejárt tőkésített kamatot, összesen 1.791.785,69 forintot követelt az alperesektől.

A Pp.24.§-ának (1) bekezdése értelmében a pertárgy értékének megállapításánál a keresettel érvényesített követelés vagy más jog értéke az irányadó. A Pp.25.§-ának (4) bekezdése szerint a főkövetelés járulékai (kamatt, költség, stb.) - kivéve az önállóan érvényesített kamatt és egyéb járulékkövetelést - az érték megállapításánál figyelmen kívül maradnak. A tőkének a kamata tehát nem, azonban a tőkésített kamatt a pertárgy értékénél figyelembe veendő. A jelen esetben ezért a pertárgy értéke 1.791.785,69 forint.

Ennek 6 %-a az elsőfokú eljárásra fizetendő, a felperes illetékmentessége folytán feljegyzett illeték: 107.500 forint (Itv.42.§-ának (1) bekezdés a) pontja). Pervesztessége folytán, a Pp.78.§-ának (1) bekezdése alapján az I. rendű alperes köteles viselni.

A 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§-ának (2) bekezdés a) pontja alapján számított I. rendű alperest, mögöttes felelősként a II. rendű alperest terhelő, 5 %-os ügyvédi munkadíj 89.600 forint, ezért erre az összegre szállította le a másodfokú bíróság a felperesnek járó elsőfokú perköltséget.

Az Itv.46.§-ának (1) bekezdése alapján számított 8 %-os fellebbezési illeték 143.300 forint. Ebből az I. rendű alperes 32.300 forintot fizetett meg bélyegben, további 111.000 forintot köteles tehát megfizetni bélyegben - leletezés terhe mellett - nyolc napon belül utólag az Itv.74.§-ának (2) bekezdése alapján.

Az alperesek fellebbezése sikertelen volt, ezért az I. rendű alperes köteles viselni a Pp.78.§-ának (1) bekezdése szerint a fellebbezési illetéket, valamint a felperes jogi képviselőjének munkadíját, amely a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§-ának (2) bekezdés a) pontja és (5) bekezdése szerint 44.800 forintot tesz ki. A II. rendű alperest mögöttes felelősség terheli a felperes felé a perköltség megfizetéséért is.

A másodfokú bíróság a fellebbezést a Pp.256/A.§-a (1) bekezdésének f) pontja és (4) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

P é c s , 2013. május 13.

dr. Döme Attila s.k. a tanács elnöke, dr. Vogyicska Petra s.k. előadó bíró, Gáspárné dr.
Baranyabán Judit s.k. bíró